

Ulciorul cu suspine

Dunia Pălăngeanu

Dunia Pălăngeanu

Ulciorul cu suspine

Bate vântu-n mă răcine
eu privesc toamna cum vine
prin livada scuturată
culeasă de poama coaptă
prin grădina părăsită
și cu iarba ostenită
la fereastra cu perdea
unde-a murit o zorea
ce mă adumbrea în vară
în parfum de sălcioară
și de cimbrisor mărunț
mănat de-un fior de vânt.

Fir uscat de mă răcine,
te-nfipseși în piept la mine
și mă strângi cu brăul lat
când se-ntunecă în sat
și-ncep ploile să vie
și iubirea e sălcie
tremurând sub paie ude
unde neica se ascunde
cu mustața rece gheață
și cu brumele pe față.

Mă răcine ,mă răcine,
cum de te opriși la mine
și mi te-ai ascuns ,vezi bine,
în ulciorul cu suspine?